PV!

چرا مدرسه می‌رویم؟

مدرسه رفتن به چه دردی می‌خوره؟ نمیشه تو خونه خوندن و نوشتن یاد گرفت؟ نمیشه تو کلاس‌های خصوصی ثبت‌نام کرد و معلم خصوصی گرفت؟ فرض رو بر این می‌ذاریم که همه‌مون قبول داریم سواد داشتن لازمه و بحث سرِ اینه که مدرسه به چه کاری میاد. این روزها خیلی‌ها درباره آسیب‌های مدرسه حرف می‌زنن که اتفاقا درباره بعضی نقدها حق دارن اما میشه فایده‌های مدرسه رو به‌خاطر ایرادهاش ندیده گرفت؟ مدرسه، نمونه کوچیکی از جامعه‌ای است که بعدها، تنهایی و بدون کمک مامان و بابا باید باهاش روبه‌رو بشیم. تو مدرسه یاد می‌گیریم آدم‌های دیگه‌ای غیر از ما هم وجود دارن؛ آدم‌هایی که نظر، عقیده و سلیقه متفاوتی با ما دارن و ارتباط داشتن با اون‌ها فقط وقتی ممکنه که تفاوت‌هاشون رو بپذیریم. تو مدرسه، کسی لی‌لی به لالای ما نمی‌ذاره همون‌طوری که بعدها تو محل کار. تو مدرسه، ما به‌تنهایی مسئول کارهامون هستیم؛ مسئول درس خوندن یا نخوندن، تحویل دادن یا ندادن پروژه، غیبت کردن و کلی چیز دیگه؛ همون‌طوری که بعدها تو زندگی شخصی‌مون هیچ‌کس مسئولیت تصمیم‌ها و اشتباه‌های ما رو به‌عهده نمی‌گیره. تو مدرسه می‌فهمیم هیچ‌چیزی بی‌تلاش به دست نمیاد، برعکسِ خونه که همه‌چیز معمولا از پیش آماده است. یاد گرفتن حساب و کتاب و فهمیدن تاریخ و به‌دست‌آوردن مهارت نوشتن وقتی ممکنه که براش وقت بذاری و زحمت بکشی.

نوجوان‌های عزیز، سلام!

کسی می‌دونه دیروز چه روزی بود؟ الان یه عده جواب میدن «چهارشنبه» و قاه‌قاه می‌خندن! دیروز، روز ملی ایمنی در برابر زلزله و کاهش اثرات بلایای طبیعی بود. توی کشور ما زلزله‌های کوچیک و بزرگ رخ داده و میده ولی ما هنوز نمی‌دونیم در مواقع بحرانی باید چی کار کنیم. نشونه‌اش چیه؟ زلزله‌های خفیفی که طبیعتا نباید باعث آسیب بشن ولی بعدش خبر می‌رسه که چندین نفر توی اون‌ها مجروح شدن. برای یادگرفتن رفتار درست در برابر بلاهای طبیعی، منتظر آموزش از طرف بقیه و مانورهایی که تو مدرسه برگزار میشه، نمونین. خودتون دست به کار بشین.

شماره پیامک ۲۰۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰۰

#حال_خوب

عکس: مرجان دهقان

علیرضا ۱۲ ساله میگه: «حال خوب در هر دوره‌ای و برای هر کسی متفاوته. من در اوقات فراغتم کار می‌کنم تا دستم توی جیب خودم باشه و این برای من یعنی حال خوب».

دریچه

مغز گوش به فرمان معده!

مطالعه جدید دانشگاه «ایلینوی» در شیکاگو نشان داده‌است غذا بر ماهیت انسان اثر می‌گذارد. پژوهشگران به دنبال جواب این سوال که «آیا رژیم غذایی با روند پیری مغز در ارتباط است؟» مغز ۱۱۵ شرکت‌کننده در یک آزمون شناختی را اسکن کردند. اسکن‌های مغزی نشان داد هرچه رژیم غذایی افراد شامل مواد مغذی بیشتری باشد مغز آن‌ها عملکرد مناسب‌تری دارد. در واقع سطح خونی مولکول‌های سلامتی نه‌تنها با عملکرد شناختی بلکه با نحوه عملکرد مغز ارتباط دارد. براساس این پژوهش، ویتامین‌های گروه B و D با عملکرد اجرایی مغز و «کاروتن‌ها»، نوعی ترکیب آلی که منبع ویتامین A است، با سطح هوشی افراد ارتباط دارد. خوردن خوراکی‌هایی مانند ماهی، سبزیجات و لبنیات به مغز کمک می‌کند تا وظایف خود را در زمان کمتری انجام دهد و راحت‌تر به اطلاعات مورد نیاز خود دسترسی داشته‌باشد. در نتیجه افرادی که از رژیم غذایی مغذی‌تری پیروی می‌کنند بازدهی بالاتری دارند.

منبع: زومیت

چه خبر

آیا زحل بی‌حلقه خواهد شد؟

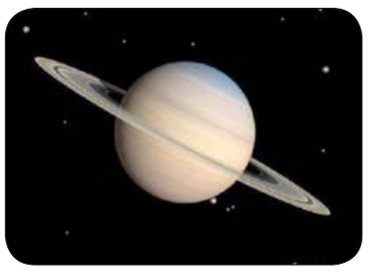

همه ما زحل را با حلقه‌هایش می‌شناسیم اما تحقیقات جدید دانشمندان نشان داده این سیاره در حال از دست دادن حلقه‌هایش است. دانشمندان به تازگی با بررسی پدیده‌ای به نام «باران حلقه»، به چنین نتیجه‌ای رسیده‌اند. بر طبق این پدیده، آب از حلقه‌های زحل به بیرون کشیده و به مناطق درون‌مرزی زحل وارد می‌شود. اکنون نوع متفاوتی از جریان درونی حلقه‌ها به سمت سیاره زحل دیده شده‌است که براساس آن، این ساختارهای حلقوی شگفت‌انگیز در کمتر از ۱۰۰ میلیون سال آینده شاید نابود شوند. در همین زمینه، تصور می‌شود بعضی سیارات دیگر مانند مشتری، اورانوس و نپتون هم روزی دارای حلقه‌های بزرگی بوده‌اند که اکنون از بین رفته است و فقط حلقه‌های نازک امروزی باقی مانده‌اند.

باند الکتریکی برای بهبود سریع‌تر زخم‌ها

مدت‌ها پیش دانشمندان کشف کرده‌بودند جریان الکتریسیته می‌تواند برای سرعت بخشیدن به روند بهبود زخم‌های پوستی مفید باشد. با این حال، استفاده از چنین روشی معمولاً نیازمند اتصال دستگاه‌های خاصی به بیمار است که باعث محدودیت و افزایش هزینه‌ها می‌شود. محققان اکنون ادعا دارند که توانسته‌اند باندهای الکتریکی خاصی را توسعه دهند که زمان بهبودی زخم‌ها را کاهش می‌دهند. به گفته محققان، استفاده از باندهای جدید به‌راحتیِ به کاربردن باندهای مرسوم و سنتی است. هنگام استفاده از این باندها تنها کافی است بیمار نفس بکشد چون هنگام تنفس، حرکت قفسه سینه باعث فعال شدن این منابع انرژی و جریان‌های الکتریکی خفیفی به محل زخم ارسال می‌شود. تست‌های آزمایشگاهی این روش روی جوندگان موفقیت‌آمیز بوده‌است و دانشمندان امیدوارند که این فناوری درباره انسان‌ها هم نتایج مشابهی داشته‌باشد.

منابع: دیجی‌رو، بیگ‌بنگ

گپ و گفتی با پژوهشگران موفق در بیستمین جشنواره خوارزمی درباره راه و رسم تحقیق کردن و محقق شدن

از نیست به هست!

مهین ساعدی | روزنامه نگار

دورهمی

برای بیشتر ما واژه «پژوهش» مترادف با اتفاقات و موضوعات خسته کننده و کسالت‌بار است در حالی که پژوهش یعنی برداشتن اولین قدم برای خلق چیزهایی که نیستند و می‌توانند باشند! در دورهمی امروز میزبان سه نوجوان ۱۷ ساله پرانرژی و پُرایده هستیم که در رشته‌های مختلف موفق به راهیابی به مرحله کشوری و کسب رتبه در بیستمین جشنواره جوان خوارزمی شده‌اند. با «اسما خانی»، «روژینا دوغایی مقدم» و «بهار رهنما عراقی»، پژوهشگرهای کاردرست پژوهش‌سرای ناحیه هفت، درباره تحقیق گپ زده‌ایم.

حامی محیط‌زیست

اسما خانی | راه‌یافته به مرحله نیمه‌نهایی جشنواره خوارزمی در رشته مکانیک

«من به کارهای فنی علاقه زیادی دارم، برای همین هم رشته ریاضی را انتخاب کردم تا در دانشگاه مکانیک بخوانم. از آن‌جایی که حامی محیط زیستم و روی مصرف آب، برق و گاز خیلی حساسیت دارم، ایده «فلاش‌تانک کارواشی» را برای جشنواره پیشنهاد دادم و پذیرفته شد. دلیلش هم این است که همیشه موقع استفاده از فلاش‌تانک و مصرف آن همه آب، احساس عذاب وجدان داشتم. این طرح پس از ۱۵ ایده که هر کدام به دلیلی جزو محورهای جشنواره قرار نمی‌گرفتند، انتخاب شد».

از اسما می‌پرسم چه چیزی به او کمک کرده در مسیر پژوهشگری قرار بگیرد؛ همچنین نظر او را درباره نقش مدرسه و سهم استعداد در این مسیر می‌پرسم: «برخلاف فضای مجازی و اینترنت، محیط مدرسه برای من واقعا خوب و انگیزه‌دهنده است. هرچند فکر نمی‌کنم شرایط فعلی در ایجاد خلاقیت دانش‌آموزان مفید باشد. مثلا اگر من معلم بودم، سعی می‌کردم اول دانش‌آموزانم را بشناسم و باعلایق‌شان آشنا شوم و براساس این شناخت به آن‌ها تکلیف و پروژه بدهم؛ این‌طوری آن‌ها با علاقه بیشتری تکالیف‌شان را انجام می‌دهند. موفقیت یک مسیر دوطرفه است؛ هم استعداد مهم است هم تلاش و پشتکار. بدون هرکدام از این‌ها، دیگری بی‌معنا می‌شود. مابه‌نظرِ بعضی‌ها عجیب‌وغریب هستیم من اما فکر نمی‌کنم پژوهشگرها منزوی و تنها باشند. خود من بسیار پرهیجانم و کودک درونم زنده است و خیلی هم اهل تفریح‌ام».

عاشق کشف

روژینا دوغایی مقدم | راه‌یافته به مرحله نیمه‌نهایی جشنواره خوارزمی در رشته کشاورزی و منابع طبیعی

«به نظر من پژوهش یادگرفتنی نیست و کاملا اتفاقی در این مسیر قرار می‌گیری. خود من وقتی طرح تولید ماده اولیه لاستیک از گیاه را ارائه کردم، خیلی اتفاقی در یکی از درس‌های زیست‌مان متوجه شدم بعضی گیاهان نفت دارند. بعد کلی تحقیق کردم تا متوجه شدم یک نوع گیاهِ «افوربیا» دارای نوعی نفت است که چون استخراجش راحت نیست بی‌خیالش شده‌اند. با کمک یکی از اقوام که شیمی می‌خواند، توانستم این ماده را استخراج و پیشنهاد کنم».

روژینا هم معتقد است مدرسه در علاقه بچه‌ها به پژوهش تأثیر دارد، به این شرط که روش‌های آموزشی تغییر کند: «من عاشق کشف چیزهای جدیدم، فکر می‌کنم استعداد و پشتکار مثل دو کفه ترازو هستند اما گاهی پشتکار به استعداد می‌چربد. برای تربیت دانش‌آموزهای خلاق شیوه تدریس باید به کلی عوض شود، مثلا اصلا لازم نیست کسی که می‌خواهد زیست محض بخواند، در کنارش ریاضی هم یاد بگیرد. علاوه‌براین فشار سنگین از سوی خانواده، مدرسه و هم‌سن‌وسال‌ها مبنی بر درس خواندن و این که آینده را فقط کنکور و پذیرش در رشته‌های پزشکی، تضمین می‌کند هم باید حذف شود. شاید برای همین است که کلی افراد بی‌مسئولیت در قسمت‌های مختلف جامعه داریم، چون ورود به دانشگاه فوق‌العاده سخت است ولی خروج از آن راحت».

طرفدار تلاش

بهار رهنما عراقی | رتبه سه کشوری در رشته ادبیات فارسی جشنواره خوارزمی

«من با رمان «از گربه بپرس» توانستم در جشنواره رتبه سوم را کسب کنم؛ این رتبه سهمیه چند درصدی برای قبولی در کنکور را هم برایم به ارمغان آورد. من از کودکی می‌نوشتم ولی از ۱۲ سالگی که مطالعه کردن را یاد گرفتم و به کلاس نویسندگی رفتم، فهمیدم چطور بهتر بنویسم».

بهار، معتقد است یک پژوهشگر بیشتر از رقابت کردن با دیگران و تلاش برای بهتر بودن از آن‌ها، باید راه مورد علاقه خودش را پیدا کند: «فکر می‌کنم برای قدم برداشتن در مسیر موفقیت اولین نکته علاقه‌داشتن و انتخاب رشته درست براساس سلیقه و توانایی است اما متاسفانه در شرایط فعلی خیلی نمی‌توان براساس علاقه انتخاب کرد چون چه بخواهیم چه نخواهیم، دغدغه معیشت و ترس از آینده وجود دارد. فکر می‌کنم وقتی قرار است مسیری طی شود اول پشتکار اهمیت دارد ولی درانتهای راه، استعداد بیشتر خودش را نشان می‌دهد! فضای فعلی بین هم سن‌وسال‌های من خیلی رقابتی است و همه به شدت درحال درس خواندن برای کنکور هستند؛ اگر یکی از دوستانت خسته باشد و به او پیشنهاد استراحت کردن بدهی، فکر می‌کند که تو می‌خواهی او عقب بماند! خودت هم اگر کمی وقتت را به تفریح بگذرانی حس عذاب وجدان و کم‌کاری برای آینده به سراغت می‌آید، برای همین تنها تفریح فعلی من مطالعه است. برای موفقیت ام نه شبکه‌های اجتماعی و نه اینترنت کمکی نکردند».

عکس: مرجان دهقان

آثار شما

گوشه دنج دنیا

نیلوفر صدرزاده | ۱۶ ساله - عکاس

این جا روستای «خرواج» شهرستان قائن است. من زندگی در روستا، هوای تازه، آرامش و آدم‌های صاف و ساده‌اش را خیلی دوست دارم.

کمیک

چگونه بامزه باشیم؟

ایده و اجرا: محمدپور - مرادی